

סנהדרין מז

איבעיא להו: הספידא, יקרא דחיי הוי או יקרא דשכבי הוי? למאי נפקא מינה? דאמר לא תספדוה לההוא גברא. אי נמי - לאפוקי מיורשין.
ניסיונות להוכיח – כבוד הנפטר:

המקור	הדחייה
(בראשית כ"ג) וַיָּבֹא אַבְרָהָם לִסְפֹּד לְשָׂרָה וּלְאִכְתָּהּ , ואי אמרת משום יקרא דחיי הוא - משום יקרא דאברהם משהו לה לשרה?	שרה גופה ניחא לה, כי היכי דמייקר בה אברהם
וּסְפְדוּ לָא כָּל יִשְׂרָאֵל וּקְבְּרוּ אֹתָהּ , ואי אמרת משום יקרא דחיי הוא - הנך בני יקרא נינהו?	ניחא להו לצדיקא דמייקרי בהו אינשי
לָא יִסְפְּדוּ וְלֹא יִקְבְּרוּ	לא ניחא לצדיקא דמייקרי ברשיעייא.
(ירמיהו ל"ד) כִּפְלוֹס תָּמֹת וּמִשְׁרָפֹת אֲבוֹתֶיךָ הַמֵּלֶכִּים הִרְאִינִי אֵשׁ הָיוּ לִפְנֶיךָ כֵּן יִשְׂרָפוּ לָךְ וְהָיוּ אֲדֹנָיִם יִסְפְּדוּ לָךְ , ואי אמרת משום יקרא דחיי הוא - מאי נפקא ליה מיניה?	הכי קאמר ליה לייקרו ביד ישראל, כי היכי דמתייקרי באבהתך
(תהלים ט"ו) נִפְלֵה בְּצִינֵי נֶחֱאֵס - זה חזקיהו מלך יהודה, שגירר עצמות אביו על מטה של חבלים. ואי משום יקרא דחיי הוא - מאי טעמא?	כי היכי דתיהוי ליה כפרה לאבוה קושי : ומשום כפרה דאבוה משהו ליה ליקרא דישראל? תירוצ : ישראל גופייהו ניחא להו, דמיחלי יקרייהו לגביה
ר' יהודה הנשיא אמר להן אל תספדוני בעיירות . ואי אמרת יקרא דחיי - מאי נפקא ליה מינה?	קסבר: ליתייקרו ביה ישראל טפי
הלינו לכבודו, להביא לו ארון ותכריכין - אינו עובר עליו . מאי לאו - לכבודו של מת?	לא, לכבודו של חי קושי : ומשום כבודו של חי מבית ליה למת? תירוצ : אין, כי אמר רחמנא לָא תִלִּין נִפְלֵתוּ אֶל הָעֵץ - דומיא דתלוי, דאית ביה בזיון. אבל הכא, כיון דלית ביה בזיון - לא.
הלינו לכבודו; לשמע עליו עיירות, להביא לו מקוננות להביא לו ארון ותכריכין - אינו עובר עליו . שכל העושה אינו אלא לכבודו של מת	הכי קאמר: כל העושה לכבודו של חי - אין בו בזיון למת
רבי נתן אומר: סימן יפה למת שנפרעין ממנו לאחר מיתה. מת שלא נספד ולא נקבר, או שחיה גוררתו או שהיו גשמים מזלפין על מטתו - זהו סימן יפה למת, שמע מינה: יקרא דשכבי הוא, שמע מינה.	